

Ernek a számnak az ára 30 fillér.

Negyvennyolcadik évfolyam.

17. szám.

Debrecen, 1928 április 28.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

Zsinat előtt.

(Reflexiók a reflexiókra.)

E cím alatt valószínűleg több ízben is meg fogunk emlékezni azokról a figyelemre és megszívlelésre méltó megjegyzésekről, amelyek a lapunk szerkesztői által készített, illetőleg referált javaslatokra vonatkozóan akár egyesek, akár testületek részéről időnként fölmerülnek.

*

A Sárospataki Református Lapok kiváló felelős szerkesztője azt „fájlalja mélységesen”, hogy az egyházfegyelmi törvényjavaslat fölvetette az apró gyülekezetek sorsának a kérdését is ama tágabb kitekintésű fejtegetései egyikében, ahol a hathatós és teljes gyülekezeti fegyelmzés előfeltételeinek biztosítására bizonyos előkészítő intézkedések megtételét javasolja a következőkben:

„A pásztorilag és így fegyelmileg is hasonlíthatatlanul kedvezőbb lehetőségeket nyújtó, viszont azonban az önfenntartásnak sokszor elbírhatatlanul nehéz feladataival viaskodó nagyszámú törpe gyülekezetnek könnyíteni kell a terhein a végből, hogy a pásztor és a gyülekezet közti viszonyoknak ne legyen állandó mérgezője az anyagi kérdés. Ezt el lehetne érni annak az elvnek a kimondásával, hogy ötszáz léleknél kisebb gyülekezetek rendszerint csak az esetben maradhassanak önálló anyaegyházközségek, hogyha minden állami vagy más külső segítség nélkül, tisztán önerejükben is képesek önálló lelkesítő állást fenntartani; ellenkező esetben kötelesek bizonyos hosszabb határidőn belül lelkesítőtanítóságot, illetve tanító-lelkesítőszéket szervezni, más egyházközséggel, vagy egyházközségekkel társulni stb. Végső cél itt a lelkipásztoroknak a gyülekezettől anyagi tekintetben való teljes függetlenítése volna, aminek érdekében, tehát a lelkesítő javadalmasítás egységesítésére és központosítására, a kezdeményező lépéseket szintén már most megtehetné Zsinatunk.”

A cikkirő ellenvéleménye szerint a meglévő gyülekezeteinkhez, akármily kicsinyek is, „utolsó csepp vérig” kell ragaszkodnunk s nem elsorvasztásukra, hanem inkább arra kell törekednünk, hogy ezek a maguk önálló egyházi életét „állami és egyetemes egyházi segéllyel” folytathassák tovább is.

Legyen szabad erre először is azt megjegyezni, hogy ez a gondolat nem konkrét és azonnal megvalósítandó javaslatként, hanem több mással együtt, csak tanulmányozásra és értelemszerűen van odatárva a Zsinat elé, amelynek magasztos feladatai közé Egyházunk nemcsak közelebbi, de távolabbi jövőjének útegyengítése is odatartozik.

Amilyen öngyilkos botorság volna márholnapra erőszakolni a kis gyülekezetek sorsának illetően elintézését, szerény nézetem szerint épp annyira kívánatos, hogy Zsinatunk a távolabbi jövő lehetőségeit is mérlegelje s igyekezzék Egyházunkat azokra minél jobban előre felkészíteni.

E távolabbi lehetőségek között pedig — éppen a Sárospataki Református Lapok európai látókörű szerkesztője ne látná ezt? — igenis ott van mind az államsegélyek megvonásának lehetősége, mind pedig az azok nyomán, de azoktól függetlenül is jelentkezhető lelkesítőhiány. Két világhullám ez, amelyek egyszer egészen bizonyosan el fognak érkezni hozzánk is. Nem jobb volna őket felkészülve bevárni, mint akkor kapkodni, amikor már megérkeztek?

Vagy odajusson a magyar református egyház is, ahová a francia jutott a szeparáció után: ahol az amúgy is kicsiny lélekszámú (a teológiai egyházszakadás miatt még jobban atomizálódott) gyülekezetek még a központi kasszából is csak olyan fizetést tudnak lelkipásztoraiknak biztosítani, amely, mint egy legújabb hiteles kimutatásban olvastam, az állami altiszteivel és szolgálóival áll egy szinten, aminek természetes következménye többek közt az is, hogy a gyülekezetek egy jelentékeny hányada folyvást lelkész nélkül van!?

Én tehát a magam részéről azt fájlalnám mélységesen, ha már magának a gondolatnak

a felvetése is oly mélységes fájdalommal utasítatnák el a limine, ahogyan azt az igen tisztelt cikkíró teszi.

*

A Kálvinista Szemlében Enyedy Andor, az ő nagyértékű pásztori tapasztalataira hivatkozva helyteleníti, hogy az egyházfegyelmi törvényjavaslat elzárkózik a reverzális-adás kifejezett büntetése elől.

Hasonló értelmű felszólalások egész seregére lehetünk elkészülve azért már előre kijelentjük, hogy rendkívül nagy hála kötelez bennünket az, aki itt teljes szabatossággal megmutatja azt a kiutat, amelyet a javaslat készítője, előadója és benyújtói nem voltak képesek megtalálni. Nem voltak képesek ugyanis belátni azt, hogy miképpen lehessen a meghozandó törvény államfői szentesítésére számítani akkor, ha e törvény a jelenleg érvényes állami alaptörvények egyikével nyíltan ellentétbe helyezkedik.

Nem egészen helyénvaló itt arra hivatkozni, hogy hát a római egyház hogyan mer ellentétbe helyezkedni vele! Hiszen abban talán mindnyájan egyetértünk, hogy a római egyháznak mindentféle állami placetumot ignoráló kánonjogi magatartása, meg a miénk között, mely a magyar nemzeti állam iránti föltétlen hűséggel igényli is, vállalja is törvényeink államfői szentesítését — *alapvető és kibékíthetetlen elvi különbség van*. És én azt volnék bátor mondani, hogy akármennyi látszólagos akarat volna is az ellenkezőre, ne irigyeljük, még ebben a konkrét esetben se irigyeljük mi Róma vélt erősségeit!

Maga az Enyedy Andor javasolta megoldás pedig egy hajszállal sem nyújt többet és jobbat, mint ami a javaslat 32—33. lapjain is olvasható. Annyiban viszont kevésbé megfelelő annál, mert éppen azt az exemplificatiót akarja visszahozni a törvény szövegébe, amelyet a javaslat, nagyon komoly indokolással, elvet.

*

Végül csak egy szót a Sárospataki Református Lapok és a Kálvinista Szemle illusztris felelős szerkesztőinek a missziói törvénytervezetre tett, rendkívül tanulságos megjegyzéseire.

Ez a törvénytervezet, indokolásával együtt, teljesen a Forgács Gyula koncepciója, tehát tulajdonképpen ő az igazán és első rendben illetékes annak magyarázatára és védelmére is, ami elől bizonyosan nem is fog elzárkózni. Én csak alkalmilag és — hogy így mondjam — véletlenül s mindenkifölött *érdemellenül* kerültem abba a szerencsés helyzetbe, hogy a zsinat-előkészítő albizottságban előadójaként szerepeltem, amely minőségben bizonyos átstilizálási és formábaöntési munkálatokat végeztem csupán rajta.

Azonban örömmel és készséggel végeztem, mert a tervezettel érdemileg tökéletesen egyetértek. Viszont magától értődőnek tartom, hogy

a Zsinat a tervezettel egyelőre mást nem tehet, minthogy kiadja az egyházmegyéknek véleményezésre. Hiszen nemcsak az óriási jelentőségű ügyet veszélyeztetné, de egyenesen törvényt szegne, ha ezt meg nem tenné.

Csak arra legyen szabad igen komolyan kérnem a tervezet eddigi és ezután igen tisztelt bírálóit, hogy várva-várt hozzászólásaikban ne csupán a javaslat hibáinak s a belőle származtató veszedelmeknek kimutogatására szoritkozzanak, hanem mondják meg azt is világosan és részletesen, hogy hát ők maguk hogyan gondolják a nagyon nehéz alapprobléma megoldását: *a missziói munka egyházasítását a — missziói lélek megoltása nélkül?*

Meg vagyok győződve egyénileg arról, hogy mihelyest a bírálók is megkísérik konkrét ellenjavaslatuk formulázását, azonnal ki fog derülni, hogy a megoldásnak más útja lényegben alig képzelhető, mint a mi javaslatunké, amely a részletekben a módosítások ezreit kihívja és elbírija, de alapgondolataival — azt hisszük — történelmi szükségletnek hozza a kielégítését a magyar református egyház életfejlődésének mai adott stádiumában. **R. I.**

A betegek lelkigondozásáról.

Folytatás és vége.

A betegek háznál vagy kórházban való gondozása arra a gondolatra vitt önkénytelenül is; hogy e gondozás nem állhat meg a beteg személyénél, hanem kiterjed az egészségesekre is, továbbá, hogy e gondozás mérve éppen a nem betegek lelki buzgalmának arányában nő. Igyekeztem továbbá felmutatni azt, hogy e munka nem csupán a leikésze, diakonisszáé, diakonusé, nem korlátozható csupán az egyház hivatalos vezetőire, hanem az egyetemes felelősségnél s testvériségnél fogva kiterjed minden tagjára a hívő s testvérközösségnek. Sőt éppen e munka lesz a mi belső életünk próbája, gyümölcse; ez nyitja meg az emberek szívét az Ige befogadására; lesz bizonyosság a mi szavaink igazsága, őszinte, tettetés nélkül valósága mellett; ez az aranyfedezet az irgalmasságról, áldozatról szóló prédikációink, írásaink mögött.

Talán ismétlésbe bocsátkozom, midőn fel-tárom újra, amit külföldön tapasztaltam a betegek lelki gondozását illetően, de a tárgy megkívánja e lap hasábjain már megjelent egyik cikkem egy pár gondolatának felelevenítését. A genfi kantoni kórházban két lelkész végzi a gondozás munkáját. Az Ige szolgálatán kívül naponta látogatják a termeket. Minden beteggel, a másvallásúakkal is foglalkoznak. Minden hétfőn d. u. 2—3 között vallásos jeilegű, vagy ismeretterjesztő előadást tartanak a nagy előadóteremben, melyen zene, vagy énekszám-ról is gondoskodnak a felüdités, változatosság szempontjából. Ők kezelik a 3000 kötetes könyvtárt, melyet a jószívű adakozás mindig gyarapít, hogy a betegeket ne gyötörje sem az

unalom, sem saját bajaikkal állandó foglalkozás. A kórházi lelkészek végzik a kórházban elhaltak temetését is. Ám ezenkívül rájuk vár sokszor a betegek levelezésének gondja is. — Sőt a lajstromok vezetése mellett a betegek parókus lelkészeivel való levelezés feladata s végül a betegeknek kórház elhagyása utáni új elhelyezésének dolga is. De bár két ember egész lelkét ráteszi is a munkára még mindig marad tenni-való. Mellettük ott áll a keresztyén szeretettől, részvételtől áthatott nő lelkék kis csapata. Minden teremre jut egy-egy látogató nő, ki hetenként legalább egyszer, meghatározott időben, bemegy az általa vállalt terembe s résztvevő lelkének indítására megteszi, amit meg kell tennie egyszer a vigasztaláson, mások felolvasáson, együtt imádkozáson, az otthoniak meglátogatásán, kisebb-nagyobb segítséssel stb. át. Am még ez nem elég. Külön bizottsága van a karácsonyi ünnepség megrendezésének. — A betegek szórakoztatására igénybe veszik, különösen az ünnepek előtt s alkalmával az ifjúsági s más egyetek ének- vagy zenekarát is. Ezen munkába legtöbbször még a beteg parókus lelkésze is bekapcsolódik s különösen hosszabb betegség idején ő is meglátogatja hívét, sőt erre buzdítja az ő gyülekezetének erre időt szentelni tudó, buzgó tagjait is. Így vonja a Krisztus lelke közösségbe az egészségeseket és betegeket. A háznál fekvő beteg nem kevesebb gondozásban részesül. A lelkész és diakonus látogatása mellett az ifjúsági egyesületek tagjai is megteszik a magukét, kivált akkor, ha a beteg szegény és elhagyatott. A vakokhoz fel-nöttek is eljárnak hetenként bizonyos időben s vagy otthon foglalkoznak velük, vagy sétálni viszik őket. Ifjúsági egyleti tagok gondoskodnak a karácsonyi ünnepség megrendezéséről is, a betegek házáinál s a pillanatnyi segítség mellett gyűjtenek is, kivált szegény társaik beteg szülei, testvérei javára. Igen szép, vonzó példa az, midőn az egyesület vezetőjével megy el egy pár tag a betegekhez a vigasztalás szavaival és tetteivel, vallásos iratokkal.

Ne feledjük el, hogy a sok kalandor, kizsákmányoló háború, kapzsiság által elrontott európai, általában „fehér” becsületet csak szeretettel, irgalommal, gyakorlati keresztyén munkával tudják helyreállítani a misszionáriusok a „vad” (?) népek előtt, kik eleve bizalmatlanok minden közénk menő idegen iránt. Ha a gyógyítás, többtermelésben előmozdítás, önzetlen szeretet ereje legyőzi az ellenszenvet, előítéleteket, akkor készséges talajra talált a misszionárius, de előbb aligha. Úgy tudom, hogy minden misszionárius elsajátít bizonyos orvosi ismeretet s hogy az orvosi, tanári, tanítói, mérnöki előképzettséggel bírók igen szívesen látott emberek a missziói iskolákban, mert ezen emberek majd utat törnek a többiek számára is. A franciák Beyrouthban szemészeti klinikát s rendelőt nyitottak a szembetegségektől annyit szenvedő benszülöttek részére, hogy e szolgálá-

laton át megnyerjék a bizalmat s előkészítsék a talajt a misszió részére. Az amerikaiak az iskolákon, nevelő-intézeteken át misszionálnak keleten. A kórházak, menházak, iskolák, ifjúsági egyetek a missziók bástyái, előhaladásának úttörői.

Ami igaz a külmisszióban, az igaz e téren a belmisszióban is, mert a sok pusztító szó és közöny után a cselekvő szeretet bizonyosságának kell jönnie az Ige melletti tanúságtételül. Ezért kell nekünk megragadnunk itt benn minden eszközt az irgalmasság gyakorlására. Az egészségeseket a betegek szolgálatával menthetjük meg az önelégültség, önzés, könnyelműség, üresség, céltalanság, keményszívűség stb. veszedelmétől, a betegeket pedig a gondoskodás, megértő, résztvevő szeretet által nyerjük meg az irgalomban, a szeretetben Krisztust megtaláló, Atyában bizó hitnek. Tehát beteggondozás nem lehet az „egészségesek” gondozása nélkül s viszont az egészségesek gondozása multhatatlanul a betegek gondozására is vezet.

*

A munka megkezdésére és menetére nézve én tehát a következő utat látnám célravezetőnek. Az Isten és emberek előtti felelősségében megerősödött lelkész, egyházi vezető, diakonus, diakonissza kezdjen intenzív beteglátogatást, kórházi gondozást. Vonja be ebbe lassan a gyülekezet élő hitű, bizonyágtévő, áldozatkész tagjait; majd az ifjúsági egyetek vezetőin át magát a jövőndő nemzedéket; azután az iratterjesztést (egy kis könyvtáron, református folyóiratok osztogatásán át s a várva-várt napilapon keresztül). Az így megindult munka szükségét látná egy, a betegek számára készítenő kis folyóiratnak, számukra íródott meditációknak, imáknak, könyveknek. A rádió népszerűsödésével odáig is eljutnánk, ahová az angol hívek eljutottak, hogy esti áhitattal térhetne minden beteg nyugalomra, sőt (mint a *Semaine Religiense* folyó évi 5. száma közli) *mindennap* megkapnák a maguk vallásos táplálékát, a beteg szív által vágyott vigasztalást is. A munka egy további stádiuma lenne minden nagyobb faluban s városban egy szegényház építése, beállítása, ahol elhelyezést nyerne egy pár otthon nehezen elhelyezhető, vagy a szegénység miatt alig gondozható beteg is. Ez a ház lenne minden gyülekezetünk Bethesdája, amelyen át nevelődne irgalmasságra az oda többször elvezetett gyermek; ahol erősödne a szolgálatban az ifjú; Krisztus lábainál tölthetné idejét a jószívű, áldozatra kész hívő; ahol otthont találna az élet hajótöröttje. Ez a kis, szerény, vagy nagyobb szabású intézmény nem hagyná feledni azt, hogy Krisztus földi szolgálatának jó része az irgalmasság gyakorlása volt; hogy ő „meggyógyította sokakat, akik különféle betegségekből szenvedtek”; hogy ő „széjjel járt, jót tévén”; hogy ő tanítványainak „hatalmat adta a tisztátalan lelkek felett; hogy kiűzzék azokat és gyógyítsanak minden

betegséget és minden erőtlenséget"; hogy „egymás terhét hordozzátok s úgy töltsétek be a Krisztus evangéliumát”. Ezen és hasonló kérdéseket csak az egyház egyeteme tudna igazán megoldani a Lélek segédelmével. De talán egy ország kebelében levő egyik vagy másik egyház sem képes ezt megtenni, hanem csupán az összes, vagy legalább is a keresztyén szeretet munkáiban együtt haladó egyházak egyeteme képes kitermelni a legmegfelelőbb módokat s megoldani a kölcsönös segítséget az Isten országa előmozdításában. Azon egységes szerv, mely a belmisszió és diakonatus nagy feladatainak megoldására hivatott Európára nézve már megvan, a nevét „Association Internationale de Mission Interieure et de Diaconie”-ra változtató, 1922-ben Münchenben alakult egyesületben, mely a múlt év szeptember 20—23. között tartotta kongresszusát Eisenachban. A résztvevő országok között: Németország, Hollandia, Franciaország, Svédország, Csehszlovákia, Lengyelország, Észtország, Litvánia, Finnország, Ausztria, sajnos, Magyarország nem szerepelt. Pedig nekünk is vannak égető kérdéseink e téren s rank nézve is csak jót tett volna, ha valaki megtelítődött volna a nagy kérdések megoldásához szükséges ihlettel, a közös lélek melegével s felvette volna a kapcsolatokat azokkal a férfiakkal, kik ilyen kérdéseket tárgyaltak: a diakonatus intenzitása, extenzitása, mélysége, terjedelme); a keresztyén jótékony-sági s segélyző munkák nemzeti, nemzetközi viszonya a laikus és állami jótékony-sági munkákkal; mik a keresztyénség minden országban megtalálható közös ellenségei (a bolszevizmus, mely az emberi salakos ösztönöket juttatja uralomra s bizonyos fokig a katholicizmus); az egyes országok keresztyénei mómódon segíthetik egymást az apologétika és evangélizáció terén tett tapasztalataikkal (egy nemzetközi többnyelvű szemlén keresztül ilyen a „Stockholm” s adatokat gyűjtő, publikáló agens beálhítása által); a belmissziói munkák nemzetközi szervezetének kapcsolata a többi ker. nemzetközi szervezettel. (100 ilyen jótékony szervezet van!) — A nyáron Svájcban tartandó újabb kongresszuson igen szép és szükséges volna, ha a mi egyházaink is részt vennének ezen szövetség ülésein s belmissziós szervezeteink közül legalább a „Hit és Szolgálat” felvételné magát a szövetségbe. Karát bizonyára nem vallanók. Videant consules...

Dr. J. E.

Törvényjavaslat a lelkészi állások betöltéséről.

(Folytatás.)

C) A választási bizottság.

16. §. Ha a választók gyülekezete nem állapotott meg egy jelöltben, az egyházmegyei küldöttség lelkész tagja ismét imádkozik a gyülekezettel az egyetértés áldásáért s a küldött-

ség azonnal, vagy szükség esetén következő napon, folytatva a választók gyűlését, a gyülekezeti választási bizottság megalakítására hívja fel a gyülekezetet.

A gyülekezeti választási bizottság úgy alakul, hogy a presbiterium tagjaihoz kétszerannyi tagot választ a gyülekezet, mint amennyi a szabadon választott presbiterek száma.

17. §. A választási bizottság tagja a gyülekezetnek olyan férfi, vagy nő tagja lehet, aki:

- az azon évre érvényes választók névjegyzékébe fel van véve;
- huszonnegyedik életévét betöltötte;
- írni, olvasni tud;
- az egyháznak legalább három év óta konfirmált tagja;
- a közönséges istentiszteleteket látogatni szokta és úrvacsorával él;
- ha házasságban él, a házasságát a mi egyházunk szertartása szerint is megkötötte s gyermekei vallásos neveltetése tekintetében az állam törvényeinek korlátai között egyházunk irányában köteleességét teljesítette;
- egyházi fegyelmi ítélet hatálya alatt nem áll.

A választási bizottság tagjainak személye tekintetében javaslatot a presbiterium tesz.

A presbiterium javaslata felett szavazást akkor kell elrendelni, ha azt a választók névjegyzékébe felvettek számának egy tizedrészt kitevő számú, ötszázat meghaladó választó létében pedig legalább ötven jelenlevő választó irásban kéri. Enélkül a presbiterium javaslatát egyhangúlag elfogadottnak kell kijelenteni.

A szavazás rendjét a 30—34. §§-ok állapítják meg.

18. §. A választási bizottság a nyert megbízás után azonnal összeül és a presbiterium elnökségének vezetésével tanácskozik a lelkipásztori állás betöltésének kérdéséről. A bizottság minden tagja ajánlhat jelöltet, sőt a gyülekezet bármely tagja jogosult a bizottság előtt megjelene, vagy irásban felhívni a bizottság figyelmét olyan jelöltre, akit a lelkipásztori állás betöltésére alkalmasnak vél. Elhatározhatja a bizottság azt is, hogy a jelölt személyét illetően az esperestől, vagy a püspöktől kér tanácsot. Úgyszintén elhatározhatja azt is, hogy a bizottság egy vagy több tagja a szóba jött jelölteket, vagy az azok közül kiszemeltek, szolgálati helyükön felkeresse, személy szerint megismerje, rendes istentisztelet alkalmával meghallgassa s működésük felől általában tájékozódást szerezzen. A jelölteknek ez a felkeresése azonban sem az egyházközösség, sem a jelölt, vagy az ő érdekében vállalkozó más egyén költségén nem történhetik.

A választásbizottság a vett megbízásától számított legfeljebb tizenöt napig tanácskozhatik a jelölés kérdésében.

D) Meghívás a választási bizottságban.

19. §. Ha a választási bizottság többsége a jelölés kérdésében megállapodásra jutott, a

bizottság nevében az elnök kéri az egyházmegyei elnökséget a bizottság összehívására. Az egyházmegyei elnökség a kérelem vétele után legkorábban harmadik, legkésőbb ötödik napra, kérelem nélkül is a bizottság megalkotása utáni tizenötödik napra köteles a bizottságot összehívni. A meghívót, amelyben közölni kell a gyűlés helyét és idejét, valamint azt, hogy a gyűlés tárgya a lelkészjelölés, a bizottság minden tagjának a gyűlés kezdete előtt legalább 48 órával vétív mellett vagy ajánlott levélben kézbesíteni kell. A szabályszerűen összehívott gyűlésen a megjelentek határoznak.

A jelölő-gyűlést az egyházmegyei elnökség, vagy tőle küldött egy lelkész és egy tekintélyes világi tag vezeti.

A választásbizottság jelölő-ülését az esperes, vagy a helyette eljáró lelkész imádsággal nyitja meg; azután a választásra vonatkozó törvény felolvasása után figyelmezteti a megjelenteket a rájuk váró feladat nagyfentosságára és az egyetértés áldásos voltára. Jelöltet az egyházmegyei küldöttség nem ajánhat.

Ezután a bizottság tagjai megnevezik jelöltjeiket. A gyűlés vezetője megkérdezi minden ajánlattevőtől, hogy megnevezett jelöltje hol szolgál és okleveles lelkész-e s ha a megnevezett nyilvánvalóan nem választható, erre figyelmezteti. A jelöltek megnevezése után a gyűlés vezetője, anélkül, hogy a jelöltek bármelyike mellett vagy ellen nyilatkoznék, ismét kéri a bizottság tagjait, hogy igyekezzenek egyetértő elhatározásra jutni s ha ezen felhívása után is a bizottsági tagok számának tizedrészét kitevő számú, száznál népesebb bizottságban legalább tíz jelenlevő tag szóval, vagy írásban szavazást kér, azt elrendeli, ellenkező esetben pedig azt, aki mellett a többség nyilatkozott, a bizottság egyetlen jelöltjének jelenti ki.

20. §. Szavazás esetén a bizottság minden jelenlevő tagja egy jelöltre szavaz s ha valamelyik szavazólapon egynél több név volna, csak az első helyen írt számít. A szavazólapokat a gyűlés vezetője a bizottság tagjainak jelenlétében s három-négy tag közreműködésével összeszámolja, az eredményt azonnal megállapítja és jegyzőkönyvbe foglalja, hogy hány tag volt jelen és vett részt a szavazásban, hány szavazólap volt és kikre esett szavazat, minden egyes névnel pontosan feltüntetve, hogy hány szavazatot kapott, végül, hogy hány üres, vagy egyéb okból számításba nem vehető szavazólap volt.

Ha valamelyik jelölt a beadott szavazatok kétharmadrészét megnyerte, ezt a bizottság egyetlen jelöltjének kell kijelenteni; ellenkező esetben a szavazatot nyertek mindegyikét, a szavazatok száma sorrendjében és a nyert szavazatok számának feltüntetésével, az esperes elé kell terjeszteni. Abban az esetben, ha kétharmad többséget senki sem kapott, a szavazás elrendeléséhez szükséges szám kétszere-

sét kitevő számú bizottsági tagok kérhetik a szavazás megismétlését; ebben az esetben az eredményt a második szavazás alapján kell megállapítani.

A választási bizottság ülésének jegyzőkönyvét minden esetben azonnal be kell küldeni az espereshez.

21. §. Ha a választási bizottság az előző szakasz szerint egy jelöltet állít, azt az esperes a díjlevél lényeges tartalmának és annak a közlésével, hogy az állást mikor kell elfoglalni és mennyi beruházást kell megváltani, felhívja, hogy nyolc nap alatt nyilatkozzék, vajjon a meghívást elfogadja-e, és hogy elfogadás esetén okiratait mutassa be. A nyilatkozat és okiratok beérkezése után az esperes az egyházmegyei lelkészelhelyező-bizottság két tagjával, szükség esetén a lelkészelhelyező-bizottsággal megvizsgálja, hogy a jelölt bír-e kellő minősítéssel és nem zárandó-e ki hivatalból. Ha a jelölt a törvényes kellékeknek megfelel, mint meghívásra ajánlott a gyülekezet elé kell terjeszteni.

Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha az egyházkerületi lelkészelhelyező-bizottság az egyházmegyei bizottságnak a gyülekezet érdekében tett javaslatára hozzájárul ahhoz, hogy azt, aki a gyülekezeti lelkészválasztási bizottságban a szavazatok felénél több, de kétharmadánál kevesebb szavazatot nyert, a gyülekezet egyedüli jelöltjének lehessen tekinteni.

Az egyházmegyei bizottságnak erre irányuló javaslatát helybenhagyottnak kell tekinteni, ha az egyházkerületi bizottság a javaslat elküldésétől számított tizenöt nap alatt nem nyilatkozik.

E) Választás több jelölt közül.

22. §. Ha a választási bizottság nem hozott olyan határozatot, melynek folytán egyetlen jelöltet mutathatott volna be, az esperes azonnal gondoskodik arról, hogy a lelkészi állás megüresedése a díjlevél lényeges tartalmával és annak a megjelölésével, hogy a megválasztandó lelkész mikor lesz köteles az állást elfoglalni és milyen beruházásokat lesz köteles megváltani, az egyházkerületi egyházi lapban egyszer közzétéssék. Egyszersmind nyolc nap alatt a választás alá bocsátásra készség felől nyilatkozattételre és az okiratok beküldésére vonatkozó felhívását valamennyi ajánlotthoz elküldi, mindegyikkel közölve a választási bizottságban nyert szavazatok számát, valamint azt is, hogy a lelkészi állás javadalmáról szóló közlés az egyházkerületi egyházi lap melyik számában jelent meg.

Az egyházmegyei lelkészelhelyező-bizottság további nyolc nap alatt átvizsgálja azoknak a javasoltaknak okiratait, akik az esetleges megválasztás elfogadására készségüket kijelentik s minden egyesre nézve megállapítja, hogy a választhatók sorába felvehető-e.

A választhatók közzé fel nem vettek kü-

lön jegyzékbe kell foglalni s minden egyesnél kitüntetni, hogy a minősítés hiánya, vagy pedig mely kizárási ok miatt nem bocsátható választásra. Ezeket a választhatók közül való kihagyásról haladéktalanul értesíteni kell azzal, hogy a kihagyás ellen nyolc nap alatt felfolyamodhatnak az egyházkerületi lelkészelhelyező-bizottsághoz.

23. §. A választhatók megállapítására vonatkozó határozat meghozatala után arról dönt a bizottság — szükség esetén szavazással, mely minden esetben titkosan teljesítendő —, hogy a gyülekezeti választási bizottságtól ajánlottakon felül szükséges-e az okleveles lelkészek közül mást is a gyülekezet figyelmébe ajánlani. Igenlő döntés esetén — szükség esetén ismét titkos szavazással — kijelöli az alkalmasnak tartott egyént, vagy egyéneket, még pedig: ha a gyülekezet részéről két egyént ajánlottak, egy; ha hármat vagy négyet, két; ha ötöt vagy hatot, három; ha ennél többet, négy okleveles lelkészt, akik mindegyike szabályszerűen minősített és kizárás alá nem eső legyen. Ezután megállapítja az összes választásra bocsáthatóknak talált ajánlottakra nézve együttesen a sorrendet, melyben őket a betöltendő állásra alkalmasoknak itéli. A sorozás a sorrend minden helyére külön, szükség esetén titkos szavazással történik s az egyenlő számú szavazatokat nyert egyéneket egyenlő helyen ajánlottaknak kell tekinteni.

A bizottság mindezen határozatát a teljes jegyzőkönyvvel és az alapul szolgáló iratokkal együtt haladéktalanul a püspökhöz küldi.

24. §. A püspök az előző szakaszban említett iratoknak hozzá beérkezése után nem hamarabb, mint tizedik s legkésőbb tizenötödik napra, összehívja az egyházkerületi lelkészelhelyező-bizottságot, mely az egyházmegyei bizottság határozatát a választásra bocsáthatás kérdésében csak annyiban vizsgálja felül, amennyiben egyes ajánlottak a választhatók közül kihagyásuk miatt e bizottsághoz felfolyamodtak. A kihagyottak részéről beadott olyan felfolyamodások, amelyek az egyházkerületi bizottság üléséig be nem érkeztek, az eljárás továbbvitelét nem akadályozzák akkor sem, ha nyolc napon belül beadattak.

Joga van az egyházkerületi bizottságnak az ajánlottak névsorába olyan alkalmas okleveles lelkészeket is felvenni, akik a gyülekezeti és egyházmegyei ajánlottak közt nincsenek, még pedig olyan számmal, hogy az egyházmegyei és egyházkerületi bizottságok ajánlottainak együttes száma ne haladja meg a gyülekezeti ajánlottak számát és hétnél több semmiesetre se legyen.

Ekképpen véglegesen megállapítván az ajánlottak névsorát az egyházmegyei bizottság javaslatának is figyelembevételével az előző szakaszban megírt módon dönt a jelölés sorrendje felől, még pedig úgy, hogy a választás alá bocsátott jelöltek száma legalább három, legfeljebb

tíz legyen. Az olyan ajánlottak, aki a gyülekezeti lelkészválasztási bizottságban a szavazatoknak legalább harmadrészét elnyerte, minősítés hiánya, vagy kizárási ok megállapítása nélkül a jelöltek közül kihagyni nem szabad.

25. §. Úgy az egyházmegyei, mint az egyházkerületi lelkész elhelyező-bizottság köteles úgy a jelöltek közé felvétel elhatározásánál, mint a jelölési sorrend megállapításánál tekintettel lenni az ajánlatba hozhatók, illetőleg ajánlatba hozottak oklevelének minőségére, szolgálati idejének tartamára, esetleges külföldi egyetemi tanulmányaira, tudományos, vagy más egyházi vonatkozású irodalmi munkásságára, egyéb képesítésére, a lelképásztori szolgálatban tapasztalt buzgóságára s munkájának eredményességére s általában egész egyéniségére. Egyenlő körülmények közt a rendes lelképásztori szolgálatot teljesítő jelöltet elébe kell helyezni a hitoktató lelkészeknek, ezeket ismét a segéd-lelkészeknek.

Ha a jelölés kérdésében nem egyhangúlag határoznak, mindegyik félnek joga van jegyzőkönyvbe foglaltatni, hogy a maga jelöltjét mi okból kívánta a másiknak, vagy többieknek elébe helyezni.

26. §. Az egyházkerületi lelkész-elhelyező bizottságnak a jelölésre vonatkozó határozatát a püspök haladéktalanul megküldi az érdekelt egyházmegye espereséhez, ki annak kézhezvétele után legkésőbb tizenötödik napra összehívja a gyülekezeti lelkész választási bizottságot. Az összehívás minden tag részére a gyűlés kezdete előtt legalább 48 órával vétív mellett, vagy ajánlott levélben elküldött meghívóval történik, melyben a gyűlés tárgyát és azt, hogy a szabályszerűen összehívott gyűlésen a megjelentek határoznak, közölni kell. A gyűlést az egyházmegyei elnökség, vagy tőle küldött egy lelkész és egy tekintélyes világi egyháztag vezeti.

A gyűlést vezető esperes vagy helyettese imádkozik a gyűlés tagjaival, majd bemutatja az egyházkerületi bizottság határozata szerint jelöltek névsorát, minden egyes névvel megemlítve azt is, hogy hányadik helyen van jelölve. Az egyházmegyei küldöttség tagjai a jelöltek mellett vagy ellen nem nyilatkozhatnak. A választásra vonatkozó szabályok felolvasása és megmagyarázása után a küldöttség egyik tagja megkérdezi a bizottságot, hogy egyhangúlag vagy szavazás útján kíván-e határozni. Ha a választó-bizottsági tagok számának tizedrészét kitevő számú, száznál népesebb bizottságban legalább tíz jelenlevő tag szavazást kér, az egyházmegyei küldöttség azt elrendeli, ellenkező esetben pedig az első helyen jelöltet egyhangúlag megválasztottnak jelenti ki.

27. §. A szavazás titkosan, az egyházmegyei pecsétjével ellátott szavazólapokkal történik. Minden bizottsági tag csak egy jelöltre szavazhat s ha valamelyik lapon több név volna, az első helyen írt számít. Érvényesen szavazni

csak az egyházkerületi bizottság jelöltjeinek valamelyikére lehet.

A szavazatokat az egyházmegyei küldöttség a bizottság tagjainak jelenlétében s három-négy tag közreműködésével azonnal össze számolja s az eredményt jegyzőkönyvbe foglalja.

(Folytatjuk.)

Halottaink

Dr. Tóth Károly

A Kolozsvárról Szegedre költözött Ferenc József tudományegyetemet, de az egész magyar közéletet súlyos csapás érte Tóth Károly egyetemi tanárnak váratlanul bekövetkezett szomorú halálával. A professor, aki mint az egyetem prorektora, nagyon sok hivatalos ügy elintézésében buzgólkodott, e hó 21-én délben Budapesten egyik villanyosvonatra akart felszállani, de az egyensúlyt elvesztve leesett s a megindult vonat kerekei alá került. A borzalmas szerencsétlenségnek hamar híre terjedt s mindenütt mély gyászt okozott a jeles tudós halála, akit széles körökben nagyra becsültek és őszintén szerettek.

Dr. Tóth Károly, dr. Tóth Lajos debreceni egyetemi tanárnak, egyházkerületünk sokéremű tanácsbírájának ikertestvére. 1876 szept. 28-án született Kiskunhalason. Jogi tanulmányait a budapesti egyetemen végezte, ott szerzett doktori fokot sub auspiciis regis és egyetemi magántanári képesítést. 1905 őszén a debreceni jogakadémia tanára lett s itt különösen az egyetemi ifjak internátusának létesítése körül szerzett nagy érdemeket. 1913-ban a kolozsvári egyetem perjogi tanszékére nevezték ki s 1919. után az egyetemmel együtt vándorolt előbb Budára, majd Szegedre. A szegedi egyetem kiépítésében elvülhetetlen nagy érdemei vannak. Ezt észrevették és meg is becsülték Szegeden. Nagy szerepet adtak neki a városi közéletben s a református egyház presbiterévé választották. Az egyetem pedig, melynek 1926/27. évben rektora volt, egyhangúlag küldte be az országgyűlés felsőházába, ahol szintén komoly és hasznos munkát végzett. A kultuszminisztériumban nagyon nagyra becsülték s szavára sokat adtak. Bethlen gróf miniszterelnöknek és a kultuszminiszternek legjobb emberei közé tartozott, kollegái és tanítványai pedig bálványozásig szerették. Nemeslelkű, nagytudású, páratlan munkabírásu és igen szeretetreméltó ember volt. *Quando ullum invenimus parem?*

Temetése április 23-án d. u. 3 órakor volt Budapesten, hol dr. Ravasz László püspök gyászbeszéde és imádsága után a szegedi egyetem, a jogi kar, Szeged város, a debreceni kollégium, a szegedi ifjúság, az egyetemek ifjúsági szervezete nevében búcsúztatták s koporsóját elhalmozták koszorúkkal, melyek közt ott láttuk a felsőház, az egyetemek és az ifjúság koszorúit is. Budapestről Kiskunhalasra vitték a holttestet és április 24-én d. u. 4 órakor az ottani családi sírboltban helyezték nyugalomra.

Legyen a fáradhatatlan munkás, hasznos és értékes ember nyugalma csendes.

Dr. Tüdös Kálmán, Debrecen sz. kir. város tiszti főorvosa, néhai Tüdös János egykori gimnáziumi igazgató fia, aki a kollégiumnak orvosa és egészségtan tanára volt, április hó 26-án este, néhány pernyi szenvedés után, 68-ik életévében meghalt. Felesége Lengyel Ilona, Lengyel Zsigmond volt kollégiumi tanár leánya, fia, Endre, budapesti jeles orvos és két leánya, özv. Kovács Józsefné és Tóth Gyuláné gyászolják. De gyászolja a tudomány és az emberiség is, mert nagyképzettségű és minden jó ügy iránt lelkesen buzgólkodó férfi volt, aki érdemes közéleti munkásságáért egészségügyi főtanácsosi címet kapott. A debreceni tudományegyetemnek az alapítás óta előadója volt. Nagy tudással és nagy tetterővel dolgozott Debrecen város közegészségügyének felemelésén. Mint zenész is a legkiválóbbak közé tartozott és különösen a zene-történet köréből sok becses előadást tartott a nyilvánosság számára is. Önzetlensége, eszményeihez való hűsége, szókimondása őszinte tiszteletet szerzett számára mindenütt, ahol ismerték. Ápril 27-én délután temették el, általános, mély részvét mellett. A nemeslelkű és emelkedett szellemű férfi emlékezete áldott.

Takács József ceglédi református lelkész, a dunamelléki egyházkerület főjegyzője, kormányfőtanácsos, konventi rendes tag, ápril 24-én meghalt s 27-én temették el. Magas korában is hűséges szorgalommal látta el feladatait s még a legutóbbi konventi ülésen is végig jelen volt. Derék, jó embert vesztett el benne egyházunk.

Tereh Gyuláné, Tereh Gyula hódmezővásárhelyi lelkész felesége, néhai Szeremlei Sámuel leánya, szintén elköltözött az élők sorából. A nemeslelkű úrnőt férje, fia és nőtestvére, özv. Budai Jánosné gyászolják elsősorban. Emlékét méltán áldják.

Különfélék

Az egyetemes konvent nagyon gazdag tárgyszorozattal végzett három nap alatt. Tisza István és Darányi Ignác szobrára 1000—1000 pengőt szavazott meg. Az egyetemes tanügyi bizottság javaslatát általában határozati erőre emelte. A közjogi bizottság negyvennél több előterjesztést tett az államhoz való viszonyt érintő kérdésekben. A közigazgatási bizottság is egy sereg adminisztratív ügyet intéztetett el. A közalapi, nyugdíjintézeti és kongrua-ügyek száma is sok. A zsinatelőkészítő-bizottság több törvényjavaslatot mutatott be. Volt jelentés az énekeskönyvi és tankönyv-bizottság részéről is. Egy délutánt a hírosági ügyek elintézése foglalt le. A gyűlés csütörtökön, ápril 19-én, délben 1 órakor végződött be dr. Baltazár Dezső püspök buzgó és lélekemelő imádságával.

Dr. Hepp Viktor amsterdami egyetemi tanár április 21—22. napjain meglátogatta Debrecent,

hogy itt is megismerje a magyarországi reformátusság életét. Szombaton délután érkezett meg a lánglelkű holland professzor, akit még törekény testének betegsége sem tartott vissza missziói munkájának elvégzésétől. Az állomáson dr. Kállay Kálmán lelkészkepzőintézeti tanár és Siposs Imre központi hivatalvezető lelkész fogadták az illusztris vendéget, ki dr. Sebestyén Jenő budapesti theologiai tanár kíséretében érkezett meg. Szombat este látogatást tett dr. Baltazár Dezső püspöknél, ki szíves szeretettel fogadta, kérte, hogy nyitott szemekkel nézzen szét, különösen útjának további részén a megszállt Erdélyben. Vasárnap 11 órakor az istentiszteletet végezte a Nagytemplomban, melyet zsúfolásig megtöltött a nagyszámú gyülekezet. Itt előmádságot mondott Hegedüs Kálmán segédlelkész, ima után énekelt a Tanítói Vegyeskar, azután pedig dr. Hepp Viktor tartotta meg mély bizonyágtevő beszédét, melyet dr. Kállay Kálmán lelkészkepzőintézeti tanár tolmácsolt. Este 6 órakor a Templomegyesület rendezésében vallásosünnepség volt a Kossuth-uccai templomban. Baja Mihály szép imádsága után Mihályi Ilonka zeneiskolai növendék énekelt. Papp Kató egyet. hallgató pedig Baja Mihály „Hollandokhoz” c. költeményét szavalta holland nyelven. Dr. Lencz Géza egyetemi tanár mondott üdvözlő beszédet az egyház és egyetem nevében, mely után dr. Hepp tartotta meg értékes előadását: „A kálvinizmus világhivatása” címen. A szép estélyen még Nagygyörgy Sándor hittanhallgató énekelte el a holland Hymnuszt. Az estét a kiváló professzor dr. Lencz Géza hajlékában töltötte. Reggel pedig tovább utazott Kolozsvárra.

Buj lelkipásztora, a pátriárka korhoz közeledő s az egyházi életben oly igen kimagasló *Andrássy Kálmán*, virágvasárnapon töltötte be lelkési szolgálatának 50-ik évét. Amiről gyülekezete is csak akkor vett tudomást, mikor a szószéken remegő ajakkal s Isten iránt való háládatos szívvel, visszatekintett az ott átélt 50 éves szolgálatára. Zajtalanul igyekezett átsiklani, életének e nagy fordulópontján, mintahogy zajtalanul végezte Istenországba és hívei gyülekezete számára, gazdag áldásoskat termelt munkáját, amelyet neki is, mint minden hű apostolnak nagyon sok fájó könnyei kellett megöntöznie. Bár a letűnt idők súlya alatt megtört a testi ereje, de a minden kegyelem kűffeje, mindezt megőrizte lelke szárnyalását. S az Üdvözítő karjaiba fogózva, boldog örömmel követi a Mestert: „Az én Atyám mindig munkálkodik, én is munkálkodom.” Amint az előző években, úgy az elmúlt télen is, a vallásos és ismeretterjesztő estélyeken, számos előadást tartott, vallásos és társadalmi tárgyakról. Sorozatos előadást tartott *Petőji és Tompa életének és költeményeinek ismertetéséről, az elrablott országrészekről és rajtok levő nagy nemzeti értékekről*. A nagyhéten, az esteli

istentiszteleteken, önvizsgálatra ébresztő bibliamagyarázatokat és áhitatokat tartott. S hogy a test se maradjon egészen tétlenül, télen maga vágja a szobája melegítéséhez szükséges tűzifát. S amint a tavasz lehellete megindítja a növényélet munkáját, siet kapójával oda állani munkatársnak, nagy szeretettel, boldog örömmel ápolt, s a legtöbb hálát tanusító, gyönyörű virágai közé. Így él ez az istenes vén ember! Adja a mindenható Isten, hogy élete nagyon sokáig legyen világító fáklya a kitért, önzetlen, áldozatos szent munkában!

Lelkészeltekítés Tiszabercelen. Ünnepi díszbe öltözve ünnepelte április 15-én vasárnap, Tiszabercel község reformátussága Korocz László orosi lelkésznek új állásába való beiktatását. Az új lelkész fehér ruhás leányok és egyenruhás leventék sorfala között ment a gyönyörűen feldíszített templomba, hol Porzsolt István, a középszabolcsi egyházmegye esperese magas szárnyalású beszéd kíséretében iktatta be állásába. Utána az ujonnan választott lelkész tartotta meg gyönyörűen felépített beköszönő beszédét, melyben lelkési hivatásának és munkálkodásának irányelveit ismertette a templomot zsúfolásig megtöltő hallgatóival. Az ünneplés istentisztelet keretében az ujonnan alakult reform. vegyeskar gyönyörű alkalmi énekkel szerepelt Zsádon Antal kántortanító vezetésével. Istentisztelet után a környékbeli intelligencia és a presbiterium tagjai a lelkészlakon tartott ebéden jelentek meg, hol számosan beszéd kíséretében üritették poharukat a beiktatott új lelkészre.

A debreceni Tisza István-egyetem tanácsa, hagyományaihoz híven, nagy névadójának: gróf Tisza Istvánnak születésnapja emlékére április hó 22-én 11 órakor, a kollégium dísztermében emlékünnepelet rendezett. A kollégiumi Kántus énekszáma után dr. Verzár Frigyes egyetemi rektor tartott megnyitó beszédet, dr. Darkó Jenő, a bölcsészet, nyelv- és történelemtudományi kar professzora pedig „Tisza István etikai eszméi” címmel értekezett.

Az újfelhértői református gyülekezet április 22-én tartotta új harangjának avató ünnepélyét. Porzsolt István újfelhértői lelkész, esperes imádsága után Görömbey Péter nagykallói lelkész hirdette az ígét. A harangot a lelkes hívek közadakozásból vették.

A micskei gyülekezet Füzessy Géza vedres-ábrányi lelkészt hívta meg egyhangú lelkészedéssel pásztorául. Az Úr áldása legyen az új pásztoron és a gyülekezeten.

Kerekegyházán három harangot avattak fel április 22-én. Kettőt a gyülekezet öntetett, egyet pedig a Szappanos-család, a kerekegyházi református gyülekezet volt főgondnoka, Szappanos István emlékére.

Az érmelléki egyházmegye április 24-én és 25-én tartotta tavaszi közgyűlését Érmihályfalván. 24-én lelkészegyesületi gyűlés, belmissziói bizottsági ülés, 25-én pedig a közgyűlés volt, amelyen Pappszás Lajos új egyházmegyei

KUN JÓZSEF késműves és műköszörűs Debrecen, Széchenyi-utca 1. sz.

gondnok s egy új tanácsbíró és aljegyző beiktatása is végbement ünnepélyes keretek között.

A Középszabolcsi Református Egyházmegye Lelkészegyesülete május 3-án Nyiregyházán a Leánykálvineum tornatermében gyűlést tart. Reggel 1/29 órakor választmány, 1/210 órakor közgyűlés. Tárnyak: Közének. Bibliamagyarázat. Ferenczy Károly. Elnöki megnyitó. Az anglikán egyházi vitáról. Görömbey Péter. Anyagi helyzetünk és az állam. Veress Károly. Haller István könyve. Kiss Pál. A belmisszió és a magyar lélek. Páncél Jenő. Indítványok s törvénytervezetek. Többen.

A szerkesztésért és kiadásért felelős a lap tulajdonos:
Dr. KUN BÉLA.

Postatakarékpénztári csekkszáma 143,916.

Pályázat.

A hajdúbagosi református egyház pályázatot hirdet az előléptetés folytán megüresedett III. sz. tanítói állásra. Javadalma: 1. készpénz az egyház pénztárából 446 P 08 fillér; 2. 4 hold 529 □-öl föld haszonélvezete; 3. 18 mm. rozs; 7. mm. búza; 5. lakás, illetve az új iskolák felépítéséig a mindenkori szakszerű lakáspénz és 27 P 20 fill. kertválság; 6. fizeteskiegészítő államségély. — Kötelessége: 1. a reábizott osztály vagy osztályok vezetése a Tiszántúli református egyházkerület tanterve szerint; 2. kanonikus órák ellátása; 3. kántor, orgonista helyettesítése és dalárdavezetésben kíségetés; 4. egyházi jegyzőség; 5. belmissziói munkákban segédkezés. — Pályázhatnak zenei képzettséggel bíró okleveles egyének, menekültek. B) listások előnyben. Pályázók okmányait, melyekben a kommun alatti viselkedés igazolva legyen, terjesszék be május hó 8-ig Református Iskolaszék címre Hajdúbagosa, Bihar megye. — Posta, vasút helyben. Válaszbélyeg melléklendő.

A szakértő biztonságával vásárolhat mindenki

Kardos László

vászon-, fehérneműek és kelengye üzletében
Debrecen, Kossuth-u. 9. Alapítva 1831. évben.

Legnagyobb vászonüzlet!

Jó minőség! Szabott árak! Nagy választék!

Schuller Sámuel

szobafestő, mázoló és tapétázó mester
Debrecen, Simonffy u. 25. Telefon 806.

Templomfestést vállal.

Költségvetés díjtalan.

Szép és jó munkáért ezüst éremmel kitüntetve.

SZÁNTÓ JÓZSEF

papi-, úri- és egyenruhakészítő szabó-cég

Hódmezővásárhely, Fő-tér (saját ház).

Számos elismerőlevél művészi, jó munkáért.
Éremkitüntetések különböző kiállításokról.

Legcél szerűbb ajándék lelkész urak részére a palást.

FREE MAGYAR REFORMED CHURCH
REV. GEO. E. BORSY-KERÉKES
709 MULBERRY ST.

1926 szept. 20.
AMERIKA.

Szántó József úrnak Hódmezővásárhely, Hungary.

Igen tisztelt Uram!

Július hónap végén vettem ugyan szives válaszát, de nyári nagy elfoglaltságom miatt egészen megfeledeztem az ügyről, holott a papi felszerelésre bizony sürgős szükségem van.

Új templomot építettek és pedig Amerikában az első olyan magyar református templomot, mely az utolsó szögig magyar pénzen és magyar munkával épül. Ennek felszentelése október 31-én lesz nagy ünnepség keretében s szeretném azt külsőségeiben is ékessé tenni, mindenek fölött egy szép ornátussal, melyet ezennel megrendelek önnek. Figyelmébe ajánlom, hogy nálam a szentelés napján igen sok pap fordul meg s kifogástalan szép munkája önnek is érdeke.

Szükségem van palástra, tógára, süvegre, övre és egy pantallóra, a tógához, szóval a teljes felszerelésre.

Külön kikötésem, hogy a tóga és a pantalló is a legkönnyebb anyagból készüljön. Itt minden templom fűtve van s nehéz ruha kibírhatatlan volna. Itt mellékelem a méreteket. E levéllel egyidejűleg postára tettem 30 dollár előleget. Mindenképen szeretném, ha tökéletesen meglehetnék elégedve munkájával, jó nevét öregbíthetném.

Nekünk itt a magyar papi ruha nemcsak egy ruhát jelent, hanem egy darabot Magyarországból.

Jölesett olvasnom, hogy Baltazár püspök úr s nt. Baja Mihály számára készült anyagot szánta nekem is. Mindkettőjükhez kellemes emlékek fűznek. A püspök úrnak egyidőben magántitkára voltam. Nt. Bajának pedig utódja vagyok Mckeesporton.

Kérem minden lehetőet elkövetni arra, hogy a ruha október 30-ra itt legyen. Ez önnek is érdeke, nekem pedig a későbbi érkezés 50% veszteséget jelent.

Abban a biztos tudatban, hogy kívánalmainknak pontosan eleget tesz, vagyok teljes tisztelettel

BORSI-KERÉKES GYÖRGY.
református lelkész.

Lelkész és Tanító urak!

Tekintettel a mai nehéz anyagi viszonyokra,
az eddigi 6 havi hitel helyett

12 havi részletfizetés mellett
készíttek

papi és polgári öltönyöket, palástokat,
női szabóságomban kosztümöket, felöltöket és
mindennemű női ruhákat a legizlésebb kivitelben,
jutányos árak mellett.

TEGDES JÁNOS

női és férfiszabó Debrecen, Péterfia-u. 56 sz.

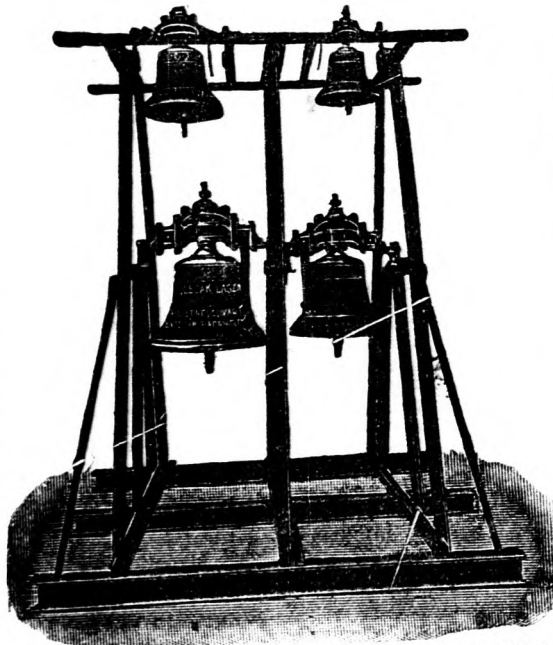

Debreczeni István
órásmeister
Debrecen, Péterfia-u. 8.

Speciális órák javítása
Mindennemű órák raktára.

Az 1926. évi debreceni iparkiallításán díszoklevéllel, a budapesti és székesfehérvári orsz. kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

SZLEZÁK LÁSZLÓ
harang-ércöntőde, harangfelszerelés és haranglábgvár
BUDAPEST, VI, FRANGEPÁN-UTCA 77. SZ.
(Saját házában). ▲ nyugati pályaudvartól induló BUR vasúti „ÓR-HÁZ” megállóhely A) B) C) J) kocsikkal. Telefon: Lipót 919-53.

Az 1900. évi párisi világ, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton a m. kir. kormány által díszoklevéllel, az 1927. évi budapesti, székesfehérvári és szentesi kiállításon a nagy aranyéremmel kitüntetve. Számos egyházi elismerőlevél.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

*

Kitűnő tűtöképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.

Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, disznóölő-kések, husvágó-gépek.

Telefon 6. és 15-48.

„Méliusz”

könyv-, zenemű-, papír- és írószerszerek-kereskedés
Iskolafelszerelési osztálya ajánlja alanti ár-
jegyzékében foglalt hazafias ünnepekre alkalmas
nemzeti zászlóit
és gyászszertartásoknál szükséges
lobogóit.

Zászlóárjegyzék.

Cimeres zászlók.

1 drb Magyar nemzeti címeres merinói szintartó gyapju egybeszővött zászló 100 cm. hosszú, megfelelő széles rojttal, bojttal, rúd nélkül . . .	18—
1 drb Hasonló kivitelben, 150 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	22—
1 drb Hasonló kivitelben, 200 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	32—
1 drb Hasonló kivitelben, 250 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	36—
1 drb Hasonló kivitelben, 300 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	44—

Cimer nélküli zászlók.

1 drb Magyar nemzeti címer nélküli merinói szintartó gyapju, egybeszővött zászló, 100 cm. hosszú, megfelelő széles rojttal, bojttal, rúd nélkül . . .	15—
1 drb Hasonló kivitelben, 150 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	18—
1 drb Hasonló kivitelben, 200 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	26—
1 drb Hasonló kivitelben, 250 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	32—
1 drb Hasonló kivitelben, 300 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	38—

Gyapot zászlók.

1 drb Magyar Nemzeti gyapot zászló rojttal, bojttal, rúd nélkül, 50 cm. hosszú, megfelelő széles . . .	4—
1 drb Hasonló kivitelben, 100 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	8—
1 drb Hasonló kivitelben, 200 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	12—
1 drb Hasonló kivitelben, 300 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	16—

Gyászzászlók és gyászlobogók.

1 drb Fekete gyászzászló, legjobb minőségű, szintartó merinói gyapjukelméből, 200 cm. hosszú, megfelelő széles rojttal és bojttal, rúd nélkül . . .	26—
1 drb Hasonló kivitelben, 250 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	32—
1 drb Hasonló kivitelben, 300 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	38—
1 drb Hasonló kivitelben, 300 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	58—

Gyapot kelméből.

1 drb Fekete gyászzászló, 200 cm. hosszú, megfelelő széles, fekete gyapot kelméből, fekete rojttal és bojttal . . .	18—
1 drb Hasonló kivitelben, 300 cm. hosszú és megfelelő széles . . .	26—

Minden egyéb zászlókhöz való anyagokról kívánatra árajánlattal szolgálunk.

Magyar címer bádoból.

Református elemi népiskola felirással . . .	17—
Ugyanaz felírás nélkül . . .	14—

Debrecen város és a Tiszántuli ref. egyházker. könyvnyomda-vállalata.